

Meghalt Demján Sándor

2018. március 26-án, hétfőn, életének 75. évében elhunyt Demján Sándor – tette köz-zé a Gránit Pólus-csoport.

Lelencyerekből multimilliárdos

Demján Sándor, az ország egyik leg-sikeresebb és legvagyonosabb üzletembe-re sok vállalkozásban volt érdekelt, te-mérdek marandó épüle-tet és alkotást hagyott hát-ra. Ő maga mindig is csak kereskedőként aposztrofál-ta magát, még ha maga az áru sokszor változott is. A rendszerváltás előtt nagyon élt, kiismerte magát az „át-kos” viszonyai között, még-is az éttermei, a Skála és az MHB Bank vezetésével egy kicsi nyugati mentalitást is hozott a szürkeségbe.

A rendszerváltás utáni években már nagyban játszott, hatalmas látványberuhá-zásokkal, kulturális létesítményekkel, be-vásárlóközpontokkal szórta meg a régi-ót, rengeteg pénzt keresett, és az új világ-ban is mindig megtalálta az utat a politi-ka és az üzlet első soraihoz. Ő maga talán a Prima Primissima díjak megalapítására volt a legbüszkébb.

Erdélyi gyökerek

Demján Sándor, a későbbi üzletember er-délyi örmény származású volt. 1943-ban a Szatmár megyei Börvelyen született. Pár évvel korábban székely felmenői vagy har-minc másik székely családdal együtt elha-tározták, hogy kivándorolnak az Egyesült Államokba. Am az 1940. augusztusi máso-dik bécsi döntés közbeszólt, és egyfajta le-hetőséget teremtett a szegény családoknak. A család is Erdélyben maradt.

Demján az édesapját nem is ismerhet-te meg, ő ugyanis a második világháború-ban elesett. A három testvérrel édesanyja egyedül maradt. Aztán fordult a hadi sze-rencse, visszatért a román uralom. 1945-ben Börvely székely családjait egyet-len nap alatt elkergették. Etyekre kerültek. Demján édesanyja tanulni szeretett volna (szülészeti asszisz-tensnek készült), és bár a nagymama ezt élesen elle-nezte, Demján Sándort vé-gül nevelőszülőkhöz adták.

A végtelenül szegény kiskunlacházai nevelőszülőkre Demján szeretettel emlékezett, miközben hamar megtanult éhezni és nélkülözni. Any-nyira zokon vette, hogy a jóisten így el-bánt vele, hogy hétévesen tudatos ateistá-vá vált, és miközben engedelmes gyerek volt, aki rengeteget dolgozott, de temp-lomba soha nem volt hajlandó járni.

Az akaratos, öntörvényű fiú a kedvelt ta-nárainál ötös tanuló volt, akiket nem sze-retett, azoknál bukdácsolt. A kis Demján szervezői és üzleti érzéke azonban már ek-kor megnyilvánult. Imádtá a nagy magyar történelmi hősokeket, *Kossuthot*, *Petőfit*, maga is hős szeretett volna lenni. Egyszer felmerült az iskolában, hogy nincs pénz egy nagyobb méretű Petőfi-nyomat elké-szítettéséhez, ami 10 forintba került vol-na. A koldusszegény Demján jelentkezett, hogy az nem lehet, bízzák csak rá, majd ő előteremti a pénzt. Nevelőszülei lefagy-tak, amikor bejelentette, hogy szeretne

10 forintot kérni a nyomatra. Ám a kis Demján végül szerződést kötött, mindenfélét vállalt, besegített például a háztartás tojásainak értékesítésébe és a piacon viszonylag hamar kitermelte a tojásokénti tízfillérekből a Petőfi-nyomat árát.

Amikor az amúgy jó eszű kisfiú már végre iskolába is járhatott, azonnal „beszeretett” a kor olcsó parfümjeiben járó és így kellően elbűvölő tanítónőbe. Emiatt aztán igen nagy lelkesedéssel tanult, falta a könyveket. Kiskunlacházán kevés tanár jutott a 600 diákra, sokszor a kis Demján helyettesített. Ha nem volt tanár, ő mesélt a könyvről, amit éppen olvasott.

Demján végül kifejezetten jó tanuló lett, és a Fogyasztói Szövetkezetek Országos Szövetségének (Szövosz) ösztöndíjasaként középiskolába járhatott, majd 1965-ben diplomát is szerzett a budapesti Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán.

A gyerekkori nehézségek, a sok munka, az önállóan és sikeresen elvégzett szakiskolák hatására Demján Sándor egyik legfontosabb „nüntükéjévé” vált a kétkezi munka, a szakma és a „hajítás” dicsérete. Nagyon szeretett arról szónokolni, hogy a magyar oktatás nem megfelelő embereket képez, nem elég jók a szakiskolák. „Amihez értesz, és amiben jó vagy, abban igyekezz a legjobb lenni, és boldog ember leszel!” – vallotta, és élete végéig szívesen köszörülte a nyelvét a hazai oktatás szerinte fals irányain.

Erős támaszt jelentő, tájékozott családi háttér nélkül Demján Sándor alapvetően befogadta a kor kötelező politikai üzeneteit, ugyanakkor saját elmesélése alapján nem könnyen ingadozott a széljárásnak megfelelően.

(A nekrológ az index.hu honlapon megjelent Brückner Gergely írása alapján készült)

1% 1% 1% 1% 1% 1% 1% 1% 1% 1% 1% 1% 1% 1%

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület jogosult arra, hogy személyi jövedelem-adónk 1 %-át az EÖGYKE-nek ajánlhassuk.

Huszonegy éve működő Egyesületünknek így lehetősége nyílik arra, hogy működése anyagi nehézségeit részben megoldja. Meggyőződésünk, hogy az EÖGYKE kezdetől fogva nyitott könyvként működik, hiszen minden lépésünkről rendszeresen beszámolunk az Erdélyi Örmény Gyökerek füzetek hasábjain.

Kérjük, hogy jövedelemadója bevallásakor gondoljon Kulturális Egyesületünkre – ezáltal önmagára is. Nem kell mást tennie, mint a jövedelemadó bevalláskor az APEH által rendszeresített bevallási nyomtatványon nyilatkozatot tenni szervezetünkre.

A kedvezményezett adószáma: 18085590-1-41

A kedvezményezett neve: Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

Egyúttal kérjük és javasoljuk, hogy a másik egy százalékkal támogassa a Magyar Katolikus Egyházat, amelynek technikai száma **0011**, amelynek részegyháza a történelmi örménység Örmény Szertartású Római Katolikus Egyháza.

Templomunknak, amelyet évtizedeken át Kádár Dániel apátplébános vezetett, nincs önálló technikai száma! Köszönjük, hogy gondol ránk.

Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület